Klap med Sobraget, om ikke Farbror-Ola sku'a dat „glødende Ildøje der ude — nu var det middt i værste Brovalet, dat hyste saa stærende blankt og rødt, og middt i det hev Baaden mod Broderen op og ned i hjørvlende Dans, smart paa Skumtoppene af de voldigste Bølgetoppe, smart nede i grønsorte Grædne. Om han ikke sku'a det, Farbror-Ola ogsaa!

Men Gamlen sku'a aldeles inte'steraf. Han blei grædtrede sig over det saa trøste, at Steffen saa pludselig og uden nogen tænkelig Aarsag skulde være blevet affindig.

Midd det sattie Steffen i et højt Stræk: nu huggeb Baaden mod Skæret og gik rundt, han sku'a Broderens Øjne dybe og bønfulde vendt mod sig, mens dat skarpe, hvidde Dødsmandsansigt gled under Skumbrakatet, den ene Haand strakte han i Vejret over Bølgerne.

Saa blev det ganske borte — Ildøjet og alt.

Men gennem Steffens stærke Legeme gik der i samme Stund en haard Trallning lig en Døendes Krampetrækning, han vaklede og greb om Farbror-Olas Arm.

Bagefter blev han saa besynderlig ittille.

Nu kunde de gaa hjem, sagde han, nu var der intet at udrette alligevel, nu var det helle ojer, nu havde Anders strødt sin Strid ud, og det paa en ærlig Maade. Vi havde vor igen, vi skulde alle den Vej, alle, ubønhørlig, ja, enten sent eller tidlig, sinnasnakked han om ved sig selv som i en Drømmeverden, mens de langsomt gik hjemad.

Men sørgeligt var det, aa, aa, saa vent sørgeligt!

Og Tvillingbroderen hulkede højt.

Men Farbror-Ola havde en anden Mening. Det sørgelige var, at Steffen havde tabt sin Forstand.

Alligevel undlod han ikke at fæste Blikket paa det store Slagur borte paa Væggen, da han aabnede Stuedøren.

Det viste ti Minutter over otte. De ti Minutter var nok gaaet fra „Haugen" og hjemad, det var altsaa ved Otteltiden, at Steffen havde haft „Synet".

Der begyndte at falde Farbror-Ola noget ind. Anders kunde være bleven syg, farlig syg inde i Byen paa denne Tid eller være kommet op i noget galt paa en eller anden Maade. Ude paa Sjøen var der ikke Tale om, at han var. Det skulde godtgøres, om Manden kunde blive færdig at tage fra Byen den næste Dags Middag, efter hvad han havde at udrette.

Men da Gamlen ud paa Morgen i Grønlysningen gik og pusslede med Fiskeredskaber og Garn nede ved Bakkehuset, fik han Øje paa en Del Bragpinner og saadant, som laa og dobbede op og ned mellem Marhalm, Søgræs, Skum og Slam nede i Fjæren.

Han tog til at slæbe den ene Stok efter den anden op paa Bredden. Der kunde blive godt Brænde af dette, naar det fik ligge og tørre en Stund.

Ved et af Bragbrædderne hang et Navnebrædt.

Det jog som Isblink gennem Farbror-Ola, da dette gled ham i Næven — de gule, glimmelkendte Bogstaver. „Brødrene".

Det var Anders' og Steffens' Baad.

Da to Fiskere senere paa Dag bragte Liget af Anders, som de havde fundet opskyllet paa et Skær ude i Sundet, drog Farbror-Ola den Afdødes Ur med den gamle Sølvkæde fram fra Barmen hans.

Han lagde nøje Mærke til, hvad Tid den var standset paa.

Uret stod paa otte.

Venlighed mod Børn.

Venlighed og Hensynsfuldhed mod Børn spiller en meget stor Rolle under deres Opdragelse. De små, som kvoffer op i Mishandelens Luft, lades langt lettere end de, som lever i mere rolige Omgivelser. Mishdelighed avler Tilskid, Mistænkelighed, Troløsab og Tilfredshed, mens et venligt Sindelag vækker Modstand, ond Villie, Gnaldenhed og Bedrageri. Stedsfædrende Mærker af godt eller ondt affættes i Børnenes Karakter ved den Behandling, de modtager af deres Opdragere.

Det er altsaa ikke alene i Djeblikket, men for hele Livet, at Børn kommer til at lide, hvis Forældre, Lærere og andre er haarde og ukærlige mod dem.

Det er kun meget faa Børn, som ikke kan nøgtes gennem en venlig Omgang, og der er endnu færre, hvis Sind, Karakter, ja Livslykke ikke ødelægges gennem en vedvarende haard Behandling. Forældre og Lærere kan ingen Sinde være for opmærksomme paa denne Mark Sandhed.

Den Kærlighed, som er vist mod et Barn, vil dette aldrig glemme — end ikke i Alderdommens Dage. Medvirns milde Paamindelse, Faderens venlige Vejledning og Lærerens Vennesind huskes til Livets sidste Stund og danner Livet igennem nogle af de kæreste Minder.

Onskes. Rogle flittige Skandinaviske Mænd og Kvinder til at arbeide for os i sin egen Hjemstavn, ogsaa nogle til at reise for os. — Stadig Plads for Vinteren eller for hele Aaret. — Løn $2.50 pr Dag. — Paalideligt Firma med stort Kapital. Dvelse behoves ikke, men maa have gode Anbefalinger. For nærmere Oplysninger skriv til

H. MILLER, Mgr.,
270-278 WABASH AVE., CHICAGO, ILL.

Missionsbiskop Reginald Heber.

Et Livsbillede. Ved P.

Reginald Heber blev født 1783 i Malpas i Cheshire, England. Faderen, Reginald Heber, var Præst i den engelske Statskirke, Moderen, Mary Allanson, var Præstedatter. Faderen, en besteden Landspræst, var en vel lærd Mand og en alvorlig Kristen. Moderen var en særdeles from Kvinde og gjorde en stærk, velsignelsesfuld Indflydelse paa ham fra spædeste Barndom til hans Død. — Reginald Heber blev greben af Kristus i sine lidligere Barneaar. Han synes at høre til de lykkelige, der er blevne bekærdede i Daabsnaaden, saaledes at det senere Kristenliv kun har været en Inderliggørelse og Fordybelse af Barneaarenes religiøse Indtryk. Flere Træk fra hans Barndom viser os en Dreng med en stærk barnlig Tro og et usædvanlig elskværdigt Sindelag. Tidlig viste han sine fremragende Evner. En glimrende Hukommelse, en klar Opfattelsesevne og en umættelig Læselyst gjorde ham til et stimmende Skolelys. Karakteristisk for Drengen er, hvad der fortælles om ham, at han efter en overstaaet Tyfus — han var endnu meget ung — bad som en Gunstbevisning om at maatte begynde paa den latinske Grammatik. Meget tidlig rørde han den fine Sprogfølelse og den poetiske Begavelse, som senere gjorde ham saa bekendt. Hans skriftlige Arbejder er i saa Maade stærke Vidnesbyrd om fremtrædende Anlæg.

Det var derfor en glimrende sjælden Student, som i 1800 indskrev sig ved det gamle Oxford Universitet. Snart anskues han — skriver en af hans medstuderende om ham — uden al Sammenligning som sin Tids mest lovende Student. Alle kendte ham, og alle agtede ham.

Ihvrid Afslutningen af hans Studentertid blev der ved Universitetet udsat en ekstraordinær Prisbelønning for et Digt om Pladsen. Heber vandt Prisen ved sit Digt, som blev almindelig beundret — ogsaa af Sir Walter Scott. Det var en stor Dag for den unge Mand, da han for en udvalgt Tilhørerskare læste sit Digt. Hans dengang allerede svage Fader var nærværende. Det var en stor Trøst, da han 8 Maaneder senere døde, at tænke Sønnen saa vel ansat af alle. — Heber tog sine Universitetseksamener paa en udmærket Maade og fattes ved et større Universitets stipendium i Stand til at foretage en længere interessant Rejse til flere af Europas Lande, derunder ogsaa Norge og Sverig. Denne Rejse bragte ogsaa sin Frugt i flere literære Arbejder.

Efter sin Tilbagekomst til England blev Heber ordineret til Præst og begyndte straks sin gejstlige Gerning i Hodnet, Shropshire. Dette var Sommeren 1807. I April følgende Aar indgik han Ægteskab med en Præstedatter, Amalie Shipley, i hvem han fandt en trofast og forstaaelsesfuld Hustru. Her levede de unge Præsteleute nogle særdeles lykkelige Aar — i landlige Omgivelser, med rig Anledning til at se Guds Velsignelse springe ud af Jordens mo-

Forkølelse helbredet paa en Dag.
Tag Laxative Bromo Quinine Tablets. Pengene tilbage fra Apotheker, hvis ikke helbredet. E. W. Grove's Navn paa hver Æske. 25c.

verlige Skød, idet det dagelige Brød i Fred og Tilbageholdenhed." Han samlede alle sin rige Personligheds Kræfter i Arbejdet for sin Menighed. Han trak sig tilbage fra mange af de litterære Forbindelser og den intellektuelle Omgang, som i vigt Maal stod aaben for ham. Han var ikke alene tilgængelig for Menigheden, naarsomhelst den vilde finde ham, men han opsøgte sine Menighedslemmer, studerede dem og deres Interesser og Trang og helligede sig til Gerningen blandt dem med uegennyttig Hengivelse. Paa en ejendommelig fin, bestedden Maade gjorde han Vel i en Udstrækning, som utvivlsomt i Virkeligheden oversteg hans egne Midler; i saa Maade stillede han for store Krav til sig selv. Det var ham vel at gøre i alle Dele at leve, som han lærte. Hans af Naturen vindende og noble Personlighed voksede under Samlivet med Herren til en usædvanlig Grad af Fuldkommenhed. Saa Tjenere i Kristi Kirke har naaet op til det Standpunkt, som Heber. Derom er alle hans Biografer enige.

Nu og da — som en velgørende Hvile — dog han fat paa lidt literær Bestræftigelse. Han strev et og andet Digt som Bidrag til æsthetiske Tidsskrifter. Mere og mere tog hans Digteraand en religiøs Flugt. Og saaledes udviklede han til den Salmedigter, der for altid har beriget den engelske Salmeskat med mange skønne Salmer, tildels med sande Perler. Ikke alle af Hebers religiøse Digte naaede Salmetonen; flere er kun aandelige Viser; men flere er ogsaa herlige Salmer. Hvad der udmærker Heber som aandelig Digter er hans Sprogs Velklang og hans Digtnings Patthos. Til Tidsskriftet „Christian Remembrances" for 1811—12 leverede han religiøse Digte til hver Søn- og Helligdag i Kirkeaaret under Hensyn til vedkommende Dags kirkelige Karakter. Personlige Livsfølelser spillede ogsaa her ind — saaledes hans Brøders og hans ældste Barns Død.

En af Hebers mest bekendte Salmer: „From Greenlands isy Mountains" — blev skreven under et Besøg hos hans Svigerfader. Denne skulde holde en Missionsprædiken, og i den Anledning skrev Heber Salmen. Den blev rettet fra Forglemmelse ved en tilfældig Hændelse, og den er senere bleven den mest benyttede Missionssalme i den engelsktalende Kristenhed. Nedskriveren af disse Linier mindes ikke at have været tilstede ved et eneste Missionsmøde blandt engelsktalende, uden at Salmen er blevet sunget. Den er uovertrufferlig, d. v. s. Originalens ejendommelige Skønhed gaar tabt ved at overføres i fremmed Sprog. Mulighedsvis følgende Forsøg kunde give de Læsere, der ikke kender Salmen i Originalsproget, Anledning til at danne sig en Mening om dens Værd:

„Fra Grønlands frøsne Tinder,
fra Indiens Junglekrat
hvor hede Elve rinder
med Guld med Havet brat,
hvor Oldtids Kilder flyder,
hvor Sydens Palme gror,
et Suk der til os lyder,
som Lys og Sandheds Ord.

Dustfyldte Vinde vifter
Langs Ceylons Kyster lindt,
og skønne Syner stifter;
men Menneskket er blindt.
Forgæves der omfreder
Guds Forsorg hver og en;
thi Hedningen tilbeder
sin Gud af Træ og Sten.

Skal vi med opbyst Øje
for Livets Kildebæld
os dermed lade nøje
at tabt gaar Brødres Sjæl?
Nej — Frelse, Frelse lyde!
Guds glade Budskabs Ord
maa jubilende dem fryde,
de fjernest Folk paa Jord!

Hans Pris, I Winde, bære,
hans Lov paa Bølgen gaa,
Ditt — som et Hav af Ære —
fra Pol til Pol de maa,
til Lammet, som saa kærlig
fik Syndres Skyld bekvalt,
hvor Frelser, Konge, herlig
igen regerer alt."

FRIT. Vi sender frit en Prøve af Dr. Parks Skin Cure, som helbreder det aller værste Tilfælde af Hudsyge. Forlang Prisliste over skandinavisk-Medicinar, Patent Medicinar, Stevensons Medicin- og Toilet-Præparater. STEVENSONS APOTHEK, 2508 Riverside Ave., Minneapolis, Minn.

Hvorledes er dette?

Vi tilbyder et hundrede Dollars i Belønning for et ihvert Tilfælde af Katarrh, der ikke kan helbredes ved Hall's Catarrh Cure.

F. J. Cheney & Co., Eiere, Toledo, O.

Vi, undertegnede, har kjendt F. J. Cheney i de sidste 15 Aar og tror, han er aldeles hederlig i alle Forretnings-Transaktioner og financielt i Stand til at opfylde enhver Forpligtelse, deres Firma har paataget sig.

West & Truax, Wholesale Druggists, Toledo, O.
Walding, Kinnan & Marvin,
Wholesale Druggists, Toledo, O.

Hall's Catarrh Cure tages indvendig og virker virkte paa Blodet og Systemets Slimhinder. Pris 75 pr. Flaske. Sælges af alle Apothekere. Vidnesbyrd fri. Hall's Family Pills er de bedste.

Det kunde ikke undgaaes, at Heber blev kaldet til mere fremtrædende Stillinger inden sin Kirke. I 1814 afslog han en Ansættelse ved Durhams Domkirke, men modtog i 1817 Stillingen ved St. Asaphs Katedral. I 1822 blev han valgt til Prædikant ved „Lincolns Inn", et juridisk Fakultet i London. Han vandt snart i Verdensstaden et velfortjent Ry som en fin og veltalende Prædikant, og her forstærkede han baade ved Mund og Pen det da forholdsvis nye Bibelselskab og andre Sammenslutninger for kirkelige Øjemaal. Han stod i saa Maade friere end mange af sine Embedsbrødre i de engelske Statskirke. Men ogsaa som Medstander viste han sig altid hensynsfuld og nobel.

Allerede tidlig var Hebers og Hustrus Interesse for Missionens hellige Gerning bleven vakt, ja meget længe, før der var Tale om, at de to skulde komme til personlig at deltage i Arbejdet. Den engelske Missionær Henry Martins Liv hørte til Præsteslægtens kæreste Læsning, medens de endnu boede i Hodnet. Martins glødende, hellige Iver og salige Martyrdød fyldte dem med Begejstring. De fulgte Martin paa hans Rejser gennem det dengang saa ukendte Indien, fulgte ham, naar han arbejdede og led, under Vanskeligheder, som — det var Hebers Mening — i al Fald kunde være betydelig formindskede, dersom Hjemmets Kirke, holdte forstaaet hans og støttet ham. — Heber fulgte med ængstelig Interesse Arbejdet for Guds Riges Fremme i Østen og ivrede for det med sine veltalende Ord. Han blev meget glad over, at Dr. Middleton var blevet udnævnt til Biskop i Kalkutta, og vendte sig meget derav, og blev med saa mange andre Missionsvenner overvældet over dennes tidlige Død. Heber anede endnu ikke, at han selv skulde blive Middletons Eftermand. Da Tilbudet derom kom, var det hans første Tanke at afslaa det paa Grund af Familieforhold — Hensynet til en allerede Moder, en lille Datter osv. Men han fandt ikke Fred derved, og efter megen Kamp og Bøn meddelte han Kaldet „glad og taknemmelig", som han udtrykte det. Han skriver herom: „Jeg kan bevidne, at jeg hjertelig har bedet Gud om, at han maa vise mig den Vej, jeg har at gaa, og give mig Naade til at følge den, og den Sindets Ro, som jeg føler, giver mig det Haab, at jeg har hans Billigelse og Velsignelse."

Før Afrejsen fra England udnævnte Oxford Universitet Heber til Doktor i Teologien, og det College, han havde tilhørt, lod hans Billede male og ophænge i sin Sal. Sin Afskedspredikken i Lincolns Inn." holdt han i April 1823. En ivrig Metodist, Parlamentsmedlemmet Butterworth, som var tilstede og hørte Bispoppens kraftige Prædiken om Forsoningen i Kristus, udbrød efter Gudstjenesten: „O, lad os takke Gud for denne Mand!"

Det synes, som Heber har haft en klar Forudfølelse af, at han aldrig mere kom til at vende tilbage til sit Fædreland. Skolastikus nævnte han engang: „Jeg skal aldrig mere gense mit kære Hodnet."

Søreisen var trættende lang — fra Juni til Oktober. Bispoppen anvendte Tiden særlig til at studere Hindusprog.

Det var en dobbelt Opgave, som forelaa Bispoppen ved hans Ankomst til Indien: paa den ene Side øge den store Myndighed og udføre de mange Forretninger, som efter den episkopale Kirkeordning paahviler en Biskop, i dette Tilfælde var Heber som sin Kirkes øverste Styremand i Indien (Lordbiskop). Paa den anden Side at lede — og efter Anledning personlig tage Del i — Missionskirkesamfundet blandt den indfødte Befolkning. Heber hengav sig til sin dobbelte Opgave med en Iver og Flid, der desværre ikke tog noget Hensyn til, at det tropiske Klimaet i og for sig virker meget ødelæggende paa Helbreden og derfor kræver Forsigtighed.

Hans Enke fortalte senere, at hun ofte hørte hans unge sig klage af den Hvile, som Opholdet i det usunde Klima krævede; men han synes ikke, han havde Lov dertil. De mange Rejser tog paa Kræfterne. Fru Heber var ogsaa nu og da syg. Hans to Døtre — den yngste født i Indien — led tidt under Klimatet. En Ledsager og Medarbejder, Præsten Stowe, døde paa en af Rejserne. Bispoppen selv plejede med utrættelig Omsorg den syge. Dødsfaldet var fredfuldt. Den syge udtalte, at Guds Barmhjertighed gjorde Overgangen mere og mere let. „Dersom jeg taber Synet af Kysset", sagde han, „om kære for et Øjeblik, er jeg straks færdig til at forklares. Men min velsignede Frelser lader sin Naade og Kraft blive mere og mere stærk i mig." Efter nogle Dages Lidelser døde Stowe i Bispoppens Arme. Selv var Bispoppen ved denne Lejlighed svag og lidende. Men han fortsatte sit Arbejde som vanlig. Han udtalte derom: „Gud har betroet mig en Særopgave. At forsømme den — uden af den mest tvingende Grunde — vilde være en kriminal Mistillid til Gud og Forsømmelse af min Tjeneste." — Nej, han forsømte ikke Gerningen: med nøjagtig Samvittighedsfuldhed endog i de mindste Ting arbejdede han, medens det var Dag. Alt — Dagen blev ikke lang!

Herren lod stundom sin Tjener se nogen Frugt. Da blev hans Glæde meget stor. Hans fine, elskelige kristelige Personlighed vandt ham megen Tillid og Kærlighed — ogsaa blandt de indfødte.

Juledagtid gik det gradvis nedad med hans Helbred. Hans skønne Skikkelse blev udtæret og gusten at se til. Øjet var hen vend udmattet og kraftløs. Naar han følte sig rigtig usel, plejede han at tage sig et Bad i et Badekabinet — saa Huse fra det, han beboede. Saaledes ogsaa den 3dje April 1826. Han kastede sig i Badet. Ingen var tilstede. Da hans indfødte Tjener, ængstelig over, at han blev længere i Badet end sædvanlig, gik ind for at se efter ham, fandt han hans livløse Legeme i Vandet. Alle Oplivningsforsøg var forgæves. Han var og blev død. Han var da lidt over 43 Aar gammel.

En almindelig Sorg over Tabet af den elskelige og dygtige Herrens Tjener greb Menigheden, saavel derude som hjemme. I Indiens Jordbund hviler Stoffet — ventende paa en ærefuld Opstandelse — med saa mange andre Herrens Tjenere, der gik ud i Herrens Ærender og ikke vendte tilbage. Herren har taget dem til sig.

(„Bud og Hilsen").

Hvem har det bedst?

For en Tid siden gik en Præst, der var paa Rejse til Amerika, og spadserede paa Dækket med en Herre, som roste sig af at være Atheist.

Det var rigtig en Vejrsnusten, og Skibet maatte sætte al Damp paa for at holde sig oppe mod Vinden.

Kaptajnen erklærede:

„Skibet maa drives fremad af al Kraft, men dersom vi støder paa et Isbjerg, er det ude med os."

Da vor Ven, som troede paa Gud, hørte dette, sagde han, at han vilde gaa ind og lægge sig; den anden dermod erklærede, at han kunde ikke tænke paa søvnlank; han ønskede ikke at dø, medens han sov; derfor vilde han, saa surt det end var, forblive paa Dækket.

Hele Natten igennem maatte altsaa denne Mand, der ingen Gud havde, i Vande og Kulde vaage og ængstes i Frygt for at dø, medens min Ven sov sødt og om Morgenen kunde staa op frisk og glad som en Lærke.

Da han var kommen op paa Dækket, tiltalte han Filosofen:

„Hvad, er De endnu ikke gaaet til Ro?"

„Nej, nej!"

Han var elendig, han var ulykkelig.

„Nu", sagde Præsten, „jeg skolede vaa min himmelske Fader; jeg falder

Garanteret Kur for Hæmorrhoider.
Kløende, indvendinge, blødende eller fremfaldne. Pengene tilbage fra Apotheker, hvis Pazo Ointment ikke kurerer i 6 til 14 Dage. 50c.

Døvhed og Katarrh helbredet

VED "ACTINA".

95 af 100 Tilfælde af Døvhed, kommet til vor Kundskab, er Resultaterne af kronisk Katarrh i Halsen eller Mellemøret. Luftvejene bliver tilstoppede af katarrhalske Afsondringer, som standser de vibrerende Bens Bevægelser. Indtil disse Afsondringer er bortfjernet er ingen Helbredelse mulig. Det indre Øre kan ikke naaes gjennem Sondering eller Sprøjtning; deraf kommer det, at Øjenlæger og Læger ikke kan helbrede. Øretrommer er værre end unyttige. At der er en videnskabelig Kur for Katarrh, bevises hver Dag ved Brugen af "Actina". Den Dampstrøm, som skabes i "Actina" og gaar gjennem de custakiske Rør ind i Mellemøret, opløser de katarralske Afsondringer paa sin Vej gjennem Tuberne, og løsner Benene (Hammer, Ambolt og Stigbøjle) i det indvendige Øre, saa at de bliver modtagelige for de mindste Lydvibrationer. "Actina" har sjælden undladt at kurere Summen for Øre. Vi har kjendt Folk, der i Aare vis har lidt af denne ubehagelige Fornemmelse, som er blevne helbredede paa 3 Uger ved denne vidunderlige Opfindelse. "Actina" helbreder ogsaa LaGrippe, Asthma, Bronkitis, saar Hals, svage Lunger, Forkølelse, Hovedpine og alle andre Lidelser, som alle direkte eller indirekte kommer af Katarrh. "Actina" sendes portofrit paa Prøve. Skriv til os om Deres Tilfælde. Vi giver Raad frit og bestemte Beviser for Helbredelse. Professor Wilsons 100 Siders Bog "Treatise on Disease" frit. Tilskriv New York and London Electric Association, Dept. 258 C., 929 Walnut Street, Kansas City, Mo.

strøms i Søvn og føler mig som forvunket. Hvad Glæde har De haft af at blive her?"

„Jeg maa tilstaa," svarede den anden, „at I, som tror, er at misunde, naar man er til Sos."

Ja sikkerlig, Guds Børn er at misunde baade paa Land og Hav. De har det bedst i Sundhed, i Sygdom, i Livet og i Døden — og bedst i al Evighed.

Hører du med til dem, kære Læser? Hvis ikke, saa har du det ikke godt — og allermindst, naar Døden staar for Øje. Men det nu ikke er bedst, om du omvendte Dig til din Frelser og det jo før jo hellere. Du kan være vis paa, at du faar det bedst, naar du bliver omvendt og bliver et Guds Barn.

(„Kristl. Samler").

Tre Julefortællinger. 84 Sider. I Omslag 10c.

Vilh. Becks Erindringer fra mit Liv. Godt indbunden $1.00.

Vor Fred. Af M. von O. En Nutidsfortælling. Autoriseret Oversættelse besørget ved N. P. Madsen. 639 Sider. Godt indb. $2.00, i Omslag $1.60.

A. Fibiger: Et lille Kongespejl. Bibelhistoriske Foredrag over de fire Konger Herodes i ny Testamente. Pris indbunden 90c.

Beck paa Rejse. Af V. L. 144 Sider. I Omslag 80c. Indb. $1.00.

Byen ved Søen. Af D. Alcoch. Paa Dansk ved N. P. Madsen. 392 Sider. I Omslag 80c. Indb. $1.20.

Hyrdedrengen. Fra Tyst ved Ellen. 30 Sider. I Omslag 10c.

I Stilhed. Af N. J. Friis. I Omslag 10c.

Jydske Smaastrifter, af N. Christiansen: Niels, Pier aa Wolle, Saaen gik e te, Stakkels Hejse, ownraadsforhandlinger, Samtalmød, De ka si swot, men blyw godt. 50c. for alle i Omslag, 10c. pr. Hefte eller 90c. for alle 6 Hefter indb.

Kitty. Fra Engelsk ved Ellen. I Omslag 10c.

Kun en Tjenestepige. 47 Sider. I Omslag 10c.

Lars. Fortælling af V. L. 294 Sider. I Omslag 50c., indb. 80c.

Lygtemænd. Fra Tyst ved Ellen. 51 Sider. I Omslag 10c.

Naar Dækket falder. Af Gertrud Almquist. Indb. 30c.

Ved Afrikas Floder. Af Annie R. Butler, oversat af Chr. Stricker, Læge.

Jernbanesituationer. Ved V. L. I Omslag 50c., indb. 80c.

Under Faderhaand. Konfirmationsgave af W. Petersen. 64 Sider. I Omslag 10c. Indb. 35c.

Ruth. Paa Dansk ved N. P. Madsen. I Omsl. 80c, indb. $1.20.

Beck: Min Konfirmationsforberedelse. Indb. i fint Bind $1.00.

Kaptajnens Hustru. Af Lauritz Petersen. 148 Sider i Omslag 40c. Indbunden 75c.

Olsen i Frihavnen. I Omslag. Pris 10c.

Op til Herrens Bord. Fjerde Oplag, indb. 60c.

Præsten. Fortælling af V. L. 162 Sider. I Omslag 40c., indb. 60c.

Danish Luth. Publ. House, Blair, Nebr.